

L 182/2000

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 182/2000
privind protejarea patrimoniului cultural național mobil**

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 27 octombrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Prezenta lege instituie regimul juridic al bunurilor aparținând patrimoniului cultural național mobil, ca parte a patrimoniului cultural național, și reglementează activitățile specifice de protejare a acestora.

(2) Patrimoniul cultural național cuprinde ansamblul bunurilor identificate ca atare, indiferent de regimul de proprietate asupra acestora, care reprezintă o mărturie și o expresie a valorilor, credințelor, cunoștințelor și tradițiilor aflate în continuă evoluție; cuprinde toate elementele rezultate din interacțiunea, de-a lungul timpului, între factorii umani și cei naturali.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) Statul garantează proprietatea și asigură, potrivit legii, protejarea bunurilor care fac parte din patrimoniul cultural național mobil.

(2) Exercițarea dreptului de proprietate și a altor drepturi reale, precum și a dreptului de administrare asupra unui bun din patrimoniul cultural național mobil este supusă reglementărilor prezentei legi.

(3) Statul asigură, potrivit legii, baza materială și resursele financiare necesare pentru protejarea patrimoniului cultural național mobil.

(4) În sensul prezentei legi, prin *protejarea patrimoniului cultural național mobil* se înțelege ansamblul de măsuri având caracter științific, juridic, administrativ, financiar, fiscal și tehnic, menite să asigure identificarea, cercetarea, inventarierea, clasarea, conservarea, asigurarea securității, întreținerea, prepararea, restaurarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural național mobil, în vederea asigurării accesului democratic la cultură și a transmiterii acestui patrimoniu generațiilor viitoare.

(5) Protejarea patrimoniului cultural național mobil este realizată prin intermediul autorităților administrației publice, al unor instituții specializate, cum sunt muzeele, colecțiile publice, casele memoriale, arhivele și bibliotecile, al cultelor religioase și instituțiilor ecleziastice, precum și al organizațiilor neguvernamentale cu activitate în domeniu.”

3. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. – (1) Patrimoniul cultural național mobil este alcătuit din bunuri cu valoare istorică, arheologică, documentară, etnografică, artistică, științifică și tehnică, literară, cinematografică, numismatică, filatelică, heraldică, bibliofilă, cartografică și epigrafică, reprezentând mărturii materiale ale evoluției mediului natural și ale relațiilor omului cu acesta, ale potențialului creator uman și ale contribuției românești, precum și a minorităților naționale la civilizația universală.

(2) Bunurile care alcătuiesc patrimoniul cultural național mobil sunt:

1. Bunuri arheologice și istoric-documentare, precum:

a) descoperirile arheologice terestre și subacvatice, unelte, ceramică, inscripții, monede, sigilii, bijuterii, piese de vestimentație și harnașament, arme, însemne funerare, cu excepția eșantioanelor de

materiale de construcție, materiale din situri, care constituie probe arheologice pentru analize de specialitate;

b) elemente provenite din dezmembrarea monumentelor istorice;

c) mărturii materiale și documentare privind istoria politică, economică, socială, militară, religioasă, științifică, artistică, sportivă sau din alte domenii;

d) manuscrise, incunabule, cărți rare și cărți vechi, cărți cu valoare bibliofilă;

e) documente și tipărituri de interes social: documente de arhivă, hărți și alte materiale cartografice;

f) obiecte cu valoare memorialistică;

g) obiecte și documente cu valoare numismatică, filatelică, heraldică: monede, ponduri, decorații, insigne, sigilii, brevete, mărci poștale, drapele și stindarde;

h) piese epigrafice;

i) fotografii, clișee fotografice, filme, înregistrări audio și video;

j) instrumente muzicale;

k) uniforme militare și accesorii ale acestora;

l) obiecte cu valoare tehnică.

2. Bunuri cu semnificație artistică, precum:

a) opere de artă plastică: pictură, sculptură, grafică, desen, gravură, fotografie și altele;

b) opere de artă decorativă și aplicată din sticlă, ceramică, metal, lemn, textile și alte materiale, podoabe;

c) obiecte de cult: icoane, broderii, orfevrărie, mobilier și altele;

d) proiecte și prototipuri de design;

e) materiale primare ale filmelor artistice, documentare și de animație;

f) monumente de for public, componente artistice expuse în aer liber.

3. Bunuri cu semnificație etnografică, precum:

a) unelte, obiecte de uz casnic și gospodăresc;

b) piese de mobilier;

c) ceramică;

d) textile, piese de port, pielărie;

e) alte obiecte din metal, lemn, os, piatră, sticlă;

f) obiecte de cult;

g) podoabe;

- h) ansambluri de obiecte etnografice;
- i) monumente din muzeele etnografice în aer liber.

4. Bunuri de importanță științifică, precum:

a) specimene rare și colecții de zoologie, botanică, mineralogie și anatomie;

b) trofee de vânat.

5. Bunuri de importanță tehnică, precum:

a) creații tehnice unicat;

b) rarități, indiferent de marcă;

c) prototipurile aparatelor, dispozitivelor și mașinilor din creația curentă;

d) creații tehnice cu valoare memorială;

e) realizări ale tehnicii populare;

f) matrite de compact-discuri, de CD-ROM, de DVD și altele asemenea.”

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – Bunurile aparținând patrimoniului cultural național mobil fac parte, în funcție de importanța sau de semnificația lor istorică, arheologică, documentară, etnografică, artistică, științifică și tehnică, literară, cinematografică, numismatică, filatelică, heraldică, bibliofilă, cartografică și epigrafică, de vechimea, unicitatea sau raritatea lor, din:

a) tezaurul patrimoniului cultural național mobil, denumit în continuare *tezaur*, alcătuit din bunuri culturale de valoare excepțională pentru umanitate;

b) fondul patrimoniului cultural național mobil, denumit în continuare *fond*, alcătuit din bunuri culturale cu valoare deosebită pentru România.”

5. La articolul 6, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) Ministerul Culturii și Cultelor și Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor coordonează activitățile specifice din domeniul patrimoniului cultural național mobil.

(3) Ministerul Culturii și Cultelor reprezintă statul român în relațiile interne și internaționale care au ca obiect patrimoniul cultural național mobil.”

6. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – Autoritățile publice, proprietarii, titularii altor drepturi reale, precum și titularii dreptului de administrare asupra bunurilor ce fac parte din patrimoniul cultural național mobil au obligația de a le proteja împotriva oricăror acte comisive sau omisive care pot duce la degradarea, distrugerea, pierderea, sustragerea sau exportul ilegal al acestora.”

7. Titlul capitolului II va avea următorul cuprins:

„Cercetarea, inventarierea și clasarea”

8. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – Activitatea de cercetare, desfășurată de cercetătorii științifici în instituții publice specializate, deținătoare de bunuri care fac parte din patrimoniul cultural național mobil, are ca obiect cercetarea, dezvoltarea și valorificarea științifică a patrimoniului cultural național mobil, în principal a celui deținut de instituția respectivă.”

9. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – În sensul prezentei legi, prin *clasare* se înțelege procedura de stabilire a bunurilor culturale mobile care fac parte din categoriile juridice ale patrimoniului cultural național mobil, tezaur și fond.”

10. La articolul 11 punctul 1, literele a) și e) vor avea următorul cuprins:

„a) pentru bunurile culturale mobile aflate în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale și administrate de instituții publice, regii autonome, companii naționale, societăți naționale sau alte societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar;

e) pentru bunurile culturale mobile descoperite întâmplător ori în cadrul unor cercetări arheologice, etnologice, paleontologice sau geologice;”

11. La articolul 11 punctul 1, după litera h) se introduc două litere noi, lit. i) și j), cu următorul cuprins:

„i) pentru bunurile culturale mobile ce urmează a fi restaurate;

j) pentru bunurile culturale mobile ce fac obiectul declanșării unei cercetări penale.”

12. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – (1) Instituțiile publice deținătoare de bunuri culturale mobile aparținând patrimoniului cultural național mobil au obligația de a inventaria aceste bunuri, atât analitic, prin fișa standard, conform normelor emise de Ministerul Culturii și Cultelor, cât și sinoptic, prin banca de date, conținând și arhiva imagistică.

(2) Autoritățile publice în subordinea cărora funcționează instituțiile deținătoare de bunuri aparținând patrimoniului cultural național mobil au obligația de a asigura resursele financiare necesare, în vederea inventarierii informatizate a bunurilor.

(3) Bunurile culturale aflate în colecțiile administrate de instituțiile specializate, de culte și de instituțiile ecleziastice sunt inventariate potrivit prevederilor prezentei legi.”

13. La articolul 14, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 14. – (1) Ministerul Culturii și Cultelor comunică, în scris, proprietarului, titularului altor drepturi reale sau, după caz, titularului dreptului de administrare ordinul de clasare, în termen de 10 zile de la aprobare.

(2) Ministerul Culturii și Cultelor eliberează, pentru fiecare bun clasat, un certificat de clasare și fișa standard a obiectului.”

14. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. – (1) Clasarea are ca efect înscrierea bunurilor culturale mobile în Inventarul patrimoniului cultural național mobil, în una din cele două categorii, tezaur sau fond.

(2) Inventarul patrimoniului cultural național mobil, întocmit pe baza ordinelor privind bunurile culturale mobile clasate, centralizarea, evidența informatizată și administrarea documentelor care au stat la baza întocmirii acestuia se efectuează de Institutul de Memorie Culturală.

(3) Datele privind patrimoniul cultural național mobil, cu excepția listei cuprinzând bunurile culturale mobile și imaginea acestora, nu au destinație publică, fără acordul proprietarilor bunurilor.

(4) Date privind patrimoniul cultural național mobil pot fi furnizate, la cerere, de Institutul de Memorie Culturală, instituțiilor

specializate, cercetătorilor și altor experți și specialiști acreditați, în vederea desfășurării unor activități specifice de identificare și cercetare. Valorificarea datelor astfel dobândite poate fi făcută numai cu consimțământul deținătorului. Comunicarea publică a datelor de identificare a proprietarului se poate face numai cu acordul prealabil al acestuia.

(5) Informațiile cuprinse în Inventarul prevăzut la alin. (1) pot fi furnizate organelor de poliție, organelor de urmărire penală și instanțelor judecătorești, numai pentru soluționarea unor cauze, în directă legătură cu respectivele bunuri culturale mobile clasate și numai cu respectarea prevederilor legale în materie. ”

15. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – În timpul desfășurării procedurii de clasare din oficiu a unui bun cultural mobil, acesta se află sub regimul de protecție prevăzut, potrivit dispozițiilor prezentei legi, pentru bunurile clasate în tezaur.”

16. La articolul 19, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Ordinul de declasare este luat în evidența Inventarului patrimoniului cultural național mobil, procedându-se la radierea bunului respectiv din Inventarul prevăzut la art. 15 alin. (1).”

17. După articolul 19, se introduce un articol nou, art. 19¹, cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. – Trecerea unui bun cultural mobil dintr-o categorie a patrimoniului cultural național mobil în alta se poate face numai cu respectarea aceluiași proceduri prevăzute pentru clasare.”

18. La articolul 21, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 21. – (1) Ordinul de clasare, de declasare sau de trecere dintr-o categorie în alta a patrimoniului cultural național a unui bun cultural mobil poate fi contestat de proprietarul sau de titularul dreptului de administrare la Ministerul Culturii și Cultelor, în termen de 30 de zile de la comunicare .”

19. După articolul 21 se introduce un articol nou, art. 21¹, cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. – (1) Bunurile culturale mobile proprietate publică, aflate în patrimoniul unor companii naționale, societăți naționale sau altor societăți comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, care se privatizează, vor fi supuse procedurii de clasare înainte de declanșarea procesului de privatizare.

(2) Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului sau, după caz, autoritatea publică centrală sau locală care privatizează o persoană juridică din cele prevăzute la alin. (1) are obligația de a anunța, cu 30 de zile înainte, declanșarea procedurii de privatizare, în scris, serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor în a cărui rază teritorială își are sediul societatea.

(3) În termen de 10 zile de la data înregistrării comunicării prevăzute la alin. (2), serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor va verifica la persoana juridică în curs de privatizare bunurile culturale mobile susceptibile de a fi clasate și, dacă va fi cazul, va declanșa procedura de clasare.

(4) Bunurile culturale mobile clasate ca urmare a situației prevăzute în prezentul articol vor fi date în administrarea unei instituții publice specializate, desemnate de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor.”

20. La articolul 22 alineatul (2), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) să încredințeze executarea lucrărilor de restaurare exclusiv restauratorilor acreditați de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor.”

21. La articolul 22, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Fac excepție de la prevederile alin. (1) lit. e) proprietarii, persoane fizice și juridice de drept privat, care pot permite, în condiții contractuale, cu respectarea normelor de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate, utilizarea bunurilor culturale mobile clasate în fond, la organizarea de spectacole, parade ale modei și ca recuzită teatrală și cinematografică.”

22. La articolul 24, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 24. – (1) Instituțiile publice au obligația să permită accesul experților și specialiștilor acreditați, precum și al cercetătorilor, la bunurile culturale mobile deținute în administrare, pentru efectuarea de studii și lucrări de specialitate, în condiții convenite de comun acord.”

23. La articolul 27, alineatele (1) – (4) vor avea următorul cuprins:

„Art. 27. – (1) Lucrările de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate se efectuează numai de către conservatori și restauratori acreditați, pe baza unui contract încheiat potrivit dispozițiilor dreptului comun.

(2) Acreditarea conservatorilor și restauratorilor care efectuează lucrări de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate se face de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor, potrivit normelor de acreditare a conservatorilor și restauratorilor.

(3) Pe baza acreditării obținute, Ministerul Culturii și Cultelor eliberează conservatorilor și restauratorilor, certificate de liberă practică, potrivit normelor de acreditare a conservatorilor și restauratorilor.

(4) Laboratoarele și atelierelor care efectuează lucrări de conservare și restaurare a bunurilor culturale mobile clasate funcționează pe baza unei autorizații eliberate de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, potrivit normelor privind autorizarea laboratoarelor și a atelierelor de conservare și restaurare.”

24. Articolul 34 se abrogă.**25. La articolul 35, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:**

„Art. 35. – (1) Vânzarea publică a bunurilor culturale mobile aflate în proprietate privată sau intermedierea vânzării se efectuează numai prin operatori economici autorizați, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Autorizarea operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) se face de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a

Muzeelor și Colecțiilor, cu respectarea normelor privind comerțul cu bunuri culturale mobile.”

26. La articolul 37, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Exportul temporar pentru bunurile culturale mobile clasate în tezaur, indiferent de proprietar sau de titularul dreptului de administrare, va fi avizat de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor și aprobat de ministrul culturii și cultelor.”

27. La articolul 40, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 40. – (1) Bunurile culturale mobile clasate în Fond, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, pot fi exportate definitiv, numai în cadrul unui schimb de bunuri culturale, cu valoare și semnificație comparabile, care pot constitui unicate sau rarități pentru patrimoniul muzeal din România.”

28. La articolul 40¹, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 40¹. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (1), bunurile culturale mobile clasate în fond, aflate în domeniul privat al statului, respectiv, al județelor, municipiilor, orașelor sau comunelor, pot fi exportate definitiv, numai în cadrul unui schimb de bunuri culturale de aceeași importanță și semnificație culturală și numai în cazuri cu totul excepționale, în care prevalează interesul istoric, științific sau cultural.”

29. După articolul 44, se introduce un articol nou, art. 44¹, cu următorul cuprins:

„Art. 44¹. – (1) Bunurile culturale mobile clasate, aflate în proprietate publică, ce sunt scoase din funcțiune, pot fi valorificate de persoanele juridice de drept public deținătoare, numai prin transmiterea cu titlu gratuit Ministerului Culturii și Cultelor, pentru a fi repartizate instituțiilor publice specializate.

(2) Destructurarea, dezmembrarea, sau, după caz, fragmentarea bunurilor prevăzute la alin. (1), în vederea scoaterii lor din funcțiune, este interzisă.”

30. La articolul 45, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 45. – (1) Bunurile arheologice, epigrafice, numismatice, paleontologice sau geolitice, descoperite în cadrul unor cercetări sistematice cu scop arheologic sau geologic sau în cadrul unor cercetări

arheologice de salvare sau având caracter preventiv, precum și cele descoperite întâmplător prin lucrări de orice natură, efectuate în locuri care fac obiectul exclusiv al proprietății publice, conform art. 136 alin. (3) din Constituția României, republicată, intră în proprietate publică, potrivit dispozițiilor legale.”

31. La articolul 46, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 46. – (1) Cercetările arheologice sistematice, precum și cele preventive sau de salvare, efectuate de persoane juridice, sunt autorizate, coordonate și controlate de Comisia Națională de Arheologie și de Ministerul Culturii și Cultelor, potrivit legislației în domeniul protejării patrimoniului arheologic.”

32. La articolul 47, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Emiterea certificatului privind eliberarea de sarcină arheologică a unui teren, precum și finanțarea cercetărilor arheologice preventive necesare, indiferent de regimul proprietății terenului, este obligatorie înaintea începerii oricăror lucrări care pot afecta situl și se realizează potrivit prevederilor legislației privitoare la protejarea patrimoniului arheologic.”

33. La articolul 48, alineatele (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Primarul este obligat să înștiințeze serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii și Cultelor, în termen de 72 de ore, cu privire la bunurile descoperite, luând, totodată, măsuri de pază și de conservare a acestora.

(4) Autorii descoperirilor întâmplătoare, care au predat, în condițiile prevăzute la alin. (1), bunurile descoperite, au dreptul la o recompensă bănească de 30% din valoarea bunului, calculată în momentul acordării recompensei, iar, în cazul unor descoperiri arheologice de valoare excepțională, se poate acorda și o bonificație suplimentară de până la 15% din valoarea bunului.”

34. Titlul capitolului VII va avea următorul cuprins:

„Finanțarea activităților specifice de protejare a patrimoniului cultural național mobil”

35. La articolul 49, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 49. – (1) Finanțarea activităților de descoperire, colectare, cercetare, expertizare, clasare, inventariere, depozitare, conservare, preparare, restaurare, protejare și punere în valoare a bunurilor culturale mobile clasate, indiferent de proprietar, de titularii altor drepturi reale și de titularii dreptului de administrare, se poate face de Ministerul Culturii și Cultelor, Ministerul Educației și Cercetării, autoritățile administrației publice centrale și locale, Academia Română, alte instituții publice, după caz, din venituri proprii și din alocații bugetare.”

36. Articolul 51 va avea următorul cuprins:

„Art. 51. – Descoperirea, colectarea, cercetarea, expertizarea, clasarea, inventarierea, depozitarea, conservarea, prepararea, restaurarea, protejarea, achiziționarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural național mobil se realizează prin organisme și instituții specializate, care au competențe generale și speciale în domeniu, precum și prin persoane fizice sau juridice, în condițiile prezentei legi.

(2) Persoanele fizice, care nu dețin documente de atestare a calității de expert, emise de Ministerul Culturii și Cultelor dar care sunt autorizate ca expert tehnic, de alte autorități ale administrației publice centrale, pot realiza expertize, în condițiile prezentei legi, numai în baza acreditării prealabile a acestora, de către Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor.”

37. Articolul 52 va avea următorul cuprins:

„Art. 52. – (1) Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor este organismul științific consultativ și de avizare în domeniu al Ministerului Culturii și Cultelor și este condusă de un președinte, numit prin ordin al ministrului culturii și cultelor, dintre specialiștii cu autoritate recunoscută în domeniu.

(2) Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor este alcătuită din 21 de specialiști, numiți prin ordin al ministrului culturii și cultelor, pe o perioadă de 4 ani, propuși de:

- a) președintele comisiei - 6 membri;
- b) instituțiile publice specializate și colecționarii de bunuri culturale mobile - 7 membri;
- c) cultele, Academia Română și instituțiile publice de învățământ superior de profil - 7 membri.

(3) Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor își desfășoară activitatea pe baza unui regulament de organizare și funcționare, elaborat de membrii Comisiei și aprobat prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

(4) Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor se constituie din subcomisii pentru domeniile prevăzute la art. 3. Secretarul Comisiei și secretarii subcomisiilor sunt numiți din cadrul direcției de specialitate a Ministerului Culturii și Cultelor. Subcomisiile funcționează conform regulamentului Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor, prevăzut la alin. (3). Președinții subcomisiilor sunt vicepreședinți ai Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(5) Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor poate alege ca membrii de onoare specialiști din țară sau din străinătate, personalități științifice de recunoaștere internațională din domeniul protejării patrimoniului cultural național mobil și al muzeografiei, care sunt propuși de președinte și sunt validați cu votul majorității simple a Comisiei.

(6) Cheltuielile de finanțare a Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor se efectuează din bugetul Ministerului Culturii și Cultelor. Membrii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor primesc o indemnizație lunară, pentru lunile în care Comisia se întrunește reprezentând 20% din salariul unui secretar de stat, la care se adaugă decontarea cheltuielilor de participare la lucrările Comisiei.”

38. După articolul 52 se introduce un articol nou, art. 52¹, cu următorul cuprins:

„Art. 52¹. – (1) Se înființează 8 comisii zonale ale muzeelor și colecțiilor, ca organisme științifice descentralizate ale Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(2) Atribuțiile, numărul, teritoriul de competență, organizarea și funcționarea comisiilor zonale ale muzeelor și colecțiilor sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(3) Comisiile zonale ale muzeelor și colecțiilor au câte 7 membri, iar președinții acestora sunt membri ai Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor.

(4) Componenta comisiilor zonale ale muzeelor și colecțiilor se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Indemnizația lunară a fiecărui membru al unei comisii zonale, pentru lunile în care Comisia lucrează, reprezintă 20% din salariul unui secretar de stat, la care se adaugă decontarea cheltuielilor de participare la lucrările Comisiei.”

39. La articolul 58, literele b) și d) vor avea următorul cuprins:

„b) administrează bazele de date privind evidența informatizată și circulația bunurilor culturale mobile, precum și Repertoriul Arheologic Național;

d) cercetează și valorifică documentar, inclusiv prin publicare, informațiile cuprinse în baza de date privind bunurile culturale mobile și în Repertoriul Arheologic Național și acordă asistență de specialitate, pe bază de contract, privind valorificarea documentar - științifică a informației deținute, cu acordul proprietarilor și cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor;”

40. La articolul 58, după litera f) se introduce o literă nouă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) Instituie, administrează și publică pe Internet, în baza informațiilor furnizate de Ministerul Culturii și Cultelor, Registrul bunurilor culturale distruse, dispărute, furate sau exportate ilegal.”

41. Articolul 58¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 58¹. – Prezentul capitol reglementează restituirea de către statul român a bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat, membru al Uniunii Europene, începând cu data de 1 ianuarie 1993 și transpune prevederile Directivei 93/7/CEE a Consiliului, din 15 martie 1993, privind restituirea bunurilor culturale ce au părăsit în mod ilegal teritoriul unui Stat membru, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 074 din 27/03/1993. Categoriile din care trebuie să facă parte bunurile culturale ce fac obiectul prezentului capitol sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.”

42. Articolul 58² va avea următorul cuprins:

„Art. 58². – (1) În înțelesul prezentului capitol, prin *bun cultural* se înțelege, după caz, bunul care face parte din:

a) tezaur sau fond, fiind clasat în una dintre aceste categorii juridice înainte sau după părăsirea ilegală a teritoriului României;

b) tezaurul unui stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația statului respectiv, fiind clasat în această categorie înainte sau după părăsirea ilegală a teritoriului unui stat membru al Uniunii Europene;

c) colecțiile publice care figurează în patrimoniul și în inventarele muzeelor, arhivelor și fondurilor bibliotecilor din România sau din unul dintre statele membre ale Uniunii Europene;

d) patrimoniul și inventarele cultelor religioase și ale instituțiilor eclesiastice din România sau din unul dintre statele membre ale Uniunii Europene;

e) una dintre categoriile incluse în anexa la prezenta lege.

(2) În înțelesul prezentului capitol, colecțiile publice desemnează colecțiile care sunt proprietatea statelor membre ale Uniunii Europene, ale autorităților locale sau regionale din statele membre ale Uniunii Europene sau ale instituțiilor publice aflate pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, instituții definite ca publice potrivit legislației respectivelui stat al Uniunii Europene, aceste instituții fiind semnificativ finanțate ori în proprietatea statului respectiv sau în proprietatea autorităților locale sau regionale.”

43. Articolul 58³ va avea următorul cuprins:

„Art. 58³. – (1) În înțelesul prezentului capitol, părăsirea ilegală a teritoriului unui stat membru al Uniunii Europene desemnează, după caz:

a) ieșirea unui bun cultural de pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, cu încălcarea legislației acestui stat în materie de protecție a bunurilor culturale;

b) nerevenirea la sfârșitul unui export temporar legal sau orice încălcare a uneia dintre condițiile acestui export temporar a unui bun cultural.

(2) În înțelesul prezentului capitol, prin *posesor al bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene* se înțelege persoana fizică sau juridică ce deține, fizic, în nume propriu, respectivul bun cultural.

(3) În înțelesul prezentului capitol, prin *deținător al bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene* se înțelege persoana fizică sau juridică ce deține, fizic,

respectivul bun cultural, în numele unei alte persoane fizice sau juridice, alta decât proprietarul de drept al bunului respectiv.”

44. La articolul 58⁴, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 58⁴. – (1) Dacă în cadrul unei urmăriri penale, efectuate în condițiile legii, sunt descoperite indicii că un bun cultural, care se găsește pe teritoriul statului român, a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție notifică statul interesat, în condițiile Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală cu modificările și completările ulterioare.”

45. Articolul 58⁵ va avea următorul cuprins:

„Art. 58⁵. – (1) Orice stat membru al Uniunii Europene poate cere Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile Legii nr. 302/2004, cu modificările și completările ulterioare, efectuarea de cercetări în vederea descoperii locului unde se află, precum și a posesorului sau deținătorului unui bun cultural determinat. Cererea trebuie să cuprindă date cu privire la descrierea bunului cultural care face obiectul cererii, precum și informații cu privire la localizarea efectivă sau prezumtivă a bunului cultural.

(2) Dacă, în condițiile alin. (1), bunul cultural este descoperit, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție notifică aceasta statului membru al Uniunii Europene, proprietar al bunului, iar procurorul solicită instanței competente să dispună măsuri privind transmiterea bunului cultural respectiv unei instituții specializate, în vederea conservării, în condițiile Legii nr. 302/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

46. La articolul 58⁶, după alineatul (2) se introduc trei alineate noi, alin. (3)-(5), cu următorul cuprins:

„(3) Autoritățile române competente vor lua toate măsurile necesare pentru a preveni orice tentativă de a eluda procedura de restituire a bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.

(4) Autoritățile române competente vor acționa ca mediator între posesorul sau, după caz, deținătorul bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene și statul solicitant, în vederea restituirii bunului cultural respectiv, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dreptului statului solicitant de a iniția acțiune în instanță, în vederea restituirii bunului cultural.

(5) Autoritățile române competente vor informa statul solicitant cu privire la inițierea procedurii de restituire, în condiții de siguranță, a bunului cultural respectiv.”

47. La articolul 58⁷, după alineatul (3), se introduce un alineat nou, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Guvernul României, prin Ministerul Culturii și Cultelor, va prezenta Comisiei Europene, o dată la 3 ani, un raport privind acțiunile introduse cu privire la restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.”

48. La articolul 58¹², alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 58¹². – (1) Ministerul Culturii și Cultelor poate cere oricărui stat, în condițiile legii, efectuarea de cercetări în vederea descoperirii locului unde se află, precum și a identificării posesorului sau deținătorului unui anume bun cultural, care a părăsit ilegal teritoriul României; cererea trebuie să cuprindă date cu privire la descrierea bunului cultural, precum și informații cu privire la localizarea prezumtivă a bunului cultural în cauză.”

49. La articolul 58¹², după alineatul (1), se introduc două alineate noi, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Acțiunea în restituirea bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul statului român poate fi introdusă de Ministerul Culturii și Cultelor.

(1²) Categoriile din care trebuie să facă parte bunurile culturale ce fac obiectul prezentului capitol sunt prevăzute în anexa la prezenta lege.”

50. După articolul 58¹², se introduc trei articole noi, art. 58¹³-58¹⁵, cu următorul cuprins:

„Art. 58¹³. – (1) Ministerul Culturii și Cultelor ia măsuri pentru restituirea către statul reclamant a bunului cultural care a părăsit ilegal teritoriul acestuia, precum și pentru efectuarea de către statul reclamant a plății despăgubirilor acordate de către instanța de judecată posesorului sau deținătorului de bună credință, precum și instituției specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea bunului cultural.

(2) Ministerul Culturii și Cultelor ia măsuri pentru revenirea în țară a bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul statului român, precum și pentru efectuarea de către statul român a părții despăgubirilor acordate de către instanța de judecată posesorului sau deținătorului bunului, precum și instituției specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea bunului cultural.

Art. 58¹⁴. – Ministerul Culturii și Cultelor are dreptul la acțiune în regres împotriva persoanei responsabile de ieșirea ilegală a bunului cultural de pe teritoriul statului român, în cazul în care bunul cultural a fost recuperat, iar statul român a fost obligat la plata unor despăgubiri posesorului sau detentorului și, după caz, instituției specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea materială a bunului cultural.

Art. 58¹⁵. – Ministerul Culturii și Cultelor va notifica autoritățile competente ale Statelor membre ale Uniunii Europene cu privire la recuperarea bunurilor culturale ce au părăsit ilegal teritoriul României.”

51. La articolul 60 alineatul (1), literele g) și h) vor avea următorul cuprins:

„g) neîndeplinirea de către autorități, a obligațiilor ce le revin potrivit prevederilor art. 21¹ alin. (2);

h) înființarea și funcționarea agenților economici specializați în comercializarea bunurilor culturale mobile, fără autorizarea Ministerului Culturii și Cultelor, emisă potrivit art. 35 alin. (2);”

52. La articolul 60, alineatele (2) – (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei .

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. c) - f) se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 20.000 lei.

(4) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. g)- r) se sancționează cu amendă de la 6.000 lei la 24.000 lei.”

53. La articolul 65, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 65. – (1) Executarea de copii, mulaje, tiraje postume sau facsimile de pe bunuri culturale mobile clasate, fără acordul scris al titularului dreptului de administrare ori al proprietarului, potrivit art. 26 alin. (1) sau (2), după caz, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.”

54. Articolul 66 va avea următorul cuprins:

„Art. 66. – Executarea de falsuri ale bunurilor culturale mobile clasate, în scopuri comerciale sau în orice alte scopuri, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.”

55. La articolul 69, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Tentativa se pedepsește.”

56. Articolul 71 va avea următorul cuprins:

„Art. 71. – Furnizarea de date confidențiale privind patrimoniul cultural național mobil altor persoane fizice sau juridice decât celor prevăzute la art. 15 alin. (4) și (5) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.”

57. Articolul 72 va avea următorul cuprins:

„Art. 72. – Trecerea unui bun cultural mobil dintr-o categorie juridică a patrimoniului cultural în alta, precum și declasarea unui bun cultural mobil, fără respectarea procedurilor prevăzute la art. 19 și 20, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.”

58. La articolul 73, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 73. – (1) Efectuarea de către persoanele fizice sau juridice neautorizate, conform art. 46, a unor detecții sau săpături în siturile arheologice constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și confiscarea detectoarelor.”

59. Articolul 74 va avea următorul cuprins:

„Art. 74. – Executarea de către persoanele fizice, fără acreditare și certificat de liberă practică, prevăzute la art. 27 alin. (2) și (3), a unor lucrări de conservare sau de restaurare de bunuri culturale mobile clasate constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau amendă.”

60. Articolul 75 va avea următorul cuprins:

„Art. 75. – Funcționarea fără autorizația prevăzută la art. 27 alin. (4) a laboratoarelor sau atelierelor care execută lucrări de restaurare și conservare a bunurilor culturale mobile clasate constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau amendă.”

61. Articolul 76 va avea următorul cuprins:

„Art. 76. – Topirea sau modificarea, sub orice formă, a bunurilor culturale mobile clasate, care sunt deținute cu orice titlu de Banca Națională a României, de Monetăria Statului, sau de celelalte bănci constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.”

62. La articolului 78, litera b) se abrogă.

63. După articolul 86, se introduce o anexă, cu următorul cuprins:

„Anexa

Categoriile de bunuri culturale ce pot face obiectul restituirii, respectiv al recuperării, în înțelesul capitolelor VIII¹ și VIII²:

1. Obiecte arheologice mai vechi de 100 de ani, care provin din:
 - a) descoperiri și săpături arheologice, terestre sau subacvatic;
 - b) situri arheologice;
 - c) colecții arheologice.
2. Elemente provenite din dezmembrarea unui monument artistic, istoric sau religios, ce constituie parte integrantă din acesta, mai vechi de 100 de ani.
3. Picturi sau tablouri realizate integral de mână, în orice tehnică și pe orice tip de suport.
4. Mozaicuri, altele decât cele incluse la punctul 1 sau la punctul 2 și desene realizate integral de mână, în orice tehnică și pe orice tip de suport.
5. Gravuri originale, stampe, serigrafii și litografii, împreună cu matrițele și primele exemplare imprimare ale acestora.
6. Producții originale de artă statuară sau sculpturi și copii executate prin același procedeu ca și originalul, altele decât cele incluse la punctul 1.
7. Fotografii, filme și negativele acestora.
8. Incunabule și manuscrise, inclusiv hărți și partituri muzicale, ca exemplare individuale sau în colecții.
9. Cărți mai vechi de 100 de ani, ca exemplare izolate sau în colecții.
10. Hărți imprimate, mai vechi de 200 de ani.
11. Arhive și componente ale acestora, de orice tip, în orice tehnică, având elemente mai vechi de 50 de ani.
12. a) Colecții și specimene provenind din colecții de zoologie, botanică, mineralogie sau anatomie;
 - b) Colecții cu semnificație istorică, paleontologică, etnografică sau numismatică.

13. Mijloace de transport mai vechi de 75 de ani.
14. Orice alt bun cultural mobil neinclus în categoriile prevăzute la punctele 1-13, mai vechi de 50 de ani.”

Art. II. – În cuprinsul Legii nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, cu modificările și completările ulterioare, sintagmele *direcția/direcțiile județene pentru cultură și patrimoniul cultural național* și *direcția/direcțiile județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București* se vor înlocui cu sintagma *servicii publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Cultelor*.

Art. III. – În cuprinsul Legii nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, cu modificările și completările ulterioare, sintagma *Laboratorul Național de Cercetare în Domeniul Conservării și Restaurării* se înlocuiește cu sintagma *Institutul Național de Cercetare în Domeniul Conservării și Restaurării*.

Art. IV. – Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530, din 27 octombrie 2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 13 decembrie 2006, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu